Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (шести състав)

4 февруари 2016 година*

„Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „STICK MiniMINI Beretta“ — По-ранна словна марка на Общността „MINI WINI“ — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 8, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 216/96“

По дело T-247/14,

Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG, установено в Едевехт (Германия), за което се явява S. Labesius, адвокат,

жалбоподател,

срещу

Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП), за която се явява A. Poch, в качеството на представител,

ответник,

другата страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд, е

Salumificio Fratelli Beretta SpA, установено в Барцано (Италия), за което се явяват G. Ghisletti, F. Braga и P. Pozzi, адвокати,

с предмет жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на СХВП от 14 февруари 2014 г. (преписка R 1159/2013-4) относно производство по възражение между Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG и Salumificio Fratelli Beretta SpA,

ОБЩИЯТ СЪД (шести състав),

състоящ се от: S. Frimodt Nielsen (докладчик), председател, F. Dehousse и A. M. Collins, съдии,

секретар: E. Coulon,

предвид писмената жалба, подадена в секретариата на Общия съд на 17 април 2014 г.,

предвид писмения отговор на СХВП, подаден в секретариата на Общия съд на 26 август 2014 г.,

* Език на производството: английски.

предвид писмения отговор на встъпилата страна, подаден в секретариата на Общия съд на 12 август 2014 г.,

предвид писмената реплика на жалбоподателя, подадена в секретариата на Общия съд на 5 ноември 2014 г.,

предвид писмената дуплика на встъпилата страна, подадена в секретариата на Общия съд на 28 януари 2015 г.,

предвид липсата на направено от страните в едномесечния срок от съобщението за приключване на писмената фаза на производството искане за насрочване на съдебно заседание и след като въз основа на доклад на съдията докладчик в приложение на член 135а от Процедурния правилник на Общия съд от 2 май 1991 г., взе решение да се произнесе, без да провежда устна фаза на производството,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

1 На 22 юни 2011 г. встъпилата страна, Salumificio Fratelli Beretta SpA, подава в Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) заявка за регистрация на марка на Общността на основание на Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

2 Марката, чиято регистрация се иска, е следният фигуративен знак:

3 Стоките и услугите, за които се иска регистрацията, спадат към класове 29 и 43 по смисъла на ревизираната и изменена Ницска спогодба относно Международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки от 15 юни 1957 година, и за всеки от тези класове отговарят на следното описание:

— клас 29: „Месо, птици и дивеч“;

— клас 43: „Ресторантьорство“.

4 Заявката за марка на Общността е публикувана в Бюлетин на марките на Общността № 2011/139 от 26 юли 2011 г.

5 На 24 октомври 2011 г. жалбоподателят, Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG, подава възражение на основание член 41 от Регламент № 207/2009 срещу регистрацията на заявената марка за посочените в точка 3 по-горе стоки и услуги.

6 Възражението е основано на по-ранната словна марка на Общността „MINI WINI“, заявена на 31 юли 2003 г. и регистрирана на 2 март 2005 г. под номер 3 297 835.

7 Стоките, за които се отнася по-ранната марка, на която е основано възражението, са от клас 29 и отговарят на следното описание: „Месо и колбаси, консерви от месо и колбаси, риба, птици и дивеч, включително готови за консумация, консервирани, мариновани и замразени; концентрирани говежди бульони; желета, желирани меса; консервирани готови ястия, съставени предимно от зеленчуци и/или от месо и/или от гъби и/или от колбаси и/или от черупкови плодове и/или от картофи и/или от кисело зеле с колбаси и/или от плодове; консерви от зеленчуци и от гъби, готови зеленчукови супи, готови супи; зеленчукови пастети; замразени храни, включително и подлежащи на топлинна обработка в микровълнова фурна; ястия, подготвени за готвене или консумация, включително и подлежащи на топлинна обработка в микровълнова фурна, съдържащи главно месо и колбаси, риба, птиче месо или дивечово месо, гъби, зеленчуци, бобови растения, картофи и/или кисело зеле с колбаси; хот-дог; колбаси, обвити в тесто; салати“.

8 Възражението се позовава на основанието по член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

9 С решение от 30 април 2013 г. отделът по споровете уважава възражението частично относно стоките „месо, птици и дивеч“, попадащи в клас 29. От една страна, той приема, че съществува вероятност от объркване между конфликтните марки, що се отнася до продукта „колбаси“ — единствената стока, по отношение на която жалбоподателят е доказал реалното използване на марката си. От друга страна, що се отнася до услугите от клас 43, той отхвърля възражението, тъй като услугите и стоката, по отношение на която е доказано реалното използване на марката, не са сходни.

10 На 21 юни 2013 г. встъпилата страна подава жалба пред СХВП на основание членове 58—64 от Регламент № 207/2009 срещу решението на отдела по споровете.

11 С решение от 14 февруари 2014 г. (наричано по-нататък „обжалваното решение“) четвърти апелативен състав на СХВП уважава жалбата и отменя изцяло решението на отдела по споровете.

12 Апелативният състав, на първо място, обявява за недопустими исканията на жалбоподателя за изменение на решението на отдела по споровете относно услугите от клас 43 с мотива, че те разширяват предмета на жалбата и не отговарят на условията по член 60 от Регламент № 207/2009. Той приема, на второ място, що се отнася до стоките от клас 29, че в съзнанието на съответните потребители не съществува вероятност от объркване между конфликтните марки по смисъла на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009, като се има предвид по-специално че тяхното сходство се ограничава до описателния елемент „mini“.

Искания на страните

13 Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

14 СХВП иска от Общия съд:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

15 Встъпилата страна иска от Общия съд:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди жалбоподателя да заплати направените от нея съдебни разноски.

От правна страна

16 В жалбата си жалбоподателят сочи две основания за обжалване, изведени, първото, от нарушение на член 8, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 216/96 на Комисията от 5 февруари 1996 година за установяване на процедурни правила за организацията на дейността на апелативните състави към Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (ОВ L 28, стр. 11; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 221), изменен, и второто, от нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

По първото основание, изведено от нарушение на член 8, параграф 3 от Регламент № 216/96

17 В самото начало следва да се припомни, че встъпилата страна е подала жалба пред апелативния състав срещу решението на отдела по споровете. В рамките на производството по тази жалба жалбоподателят, в качеството си на ответник, е изложил становището си в отговор на исканията за изменение на посоченото решение, що се отнася до услугите от клас 43. Апелативният състав е обявил исканията за недопустими.

18 В настоящата жалба жалбоподателят упреква апелативния състав, че е нарушил член 8, параграф 3 от Регламент № 216/96, като е обявил исканията за изменение на решението на отдела по споровете за недопустими. Всъщност съгласно тази разпоредба той припомня, че „[в] дела inter partes в отговора си ответникът може да търси решение, което [отменя] или променя оспореното решение по точка, която не е повдигната [в жалбата]“ и че „[т]ези искания престават да пораждат действие, ако обжалващият сложи край на производството“. Освен това, противно на това, което апелативният състав явно имала предвид в точка 21 от обжалваното решение, посочената разпоредба не противоречала на Регламент № 207/2009. Накрая жалбоподателят счита, че обявяването на исканията му за изменение на решението на отдела по споровете за недопустими имало отражение по същество.

19 СХВП признава, че съществуват разминавания в тълкуването на член 8, параграф 3 от Регламент № 216/96 от различните апелативни състави. В това отношение тя насочва вниманието на Общия съд върху решение от 7 април 2011 г., Intesa Sanpaolo/СХВП — MIP Metro (COMIT)

(T-84/08, Сб., EU:T:2011:144). Независимо от това тя счита, че не е необходимо произнасяне по този въпрос, като се има предвид, от една страна, че исканията на жалбоподателя по отношение на съответните услуги не са били уважени по същество, и от друга страна, че правото на защита на жалбоподателя не е било нарушено.

20 Встъпилата страна поддържа, че апелативният състав правилно е тълкувал Регламент № 216/96 в светлината на Регламент № 207/2009 и е обявил исканията на жалбоподателя, изложени в писмения му отговор, за недопустими.

21 Първо, следва да се отбележи, че противно на приетото от апелативния състав в точка 26 от обжалваното решение, текстът на член 8, параграф 3 от Регламент № 216/96 изобщо не се позовава на „искания“, що се отнася до исканията за доказателства за използването, за прекъсване или за съдебно заседание.

22 Съгласно съдебната практика от текста на член 8, параграф 3 от Регламент № 216/96 следва, че в производството пред апелативния състав ответникът може в писменото си становище да упражни правото си да оспори обжалваното решение. Качеството му само на ответник му позволява да оспори по-специално валидността на решението на отдела по споровете. Освен това, тази разпоредба не ограничава това право до вече изложените в жалбата основания. Всъщност тя предвижда, че исканията се отнасят до точка, която не е повдигната в жалбата. Нещо повече, в цитираната разпоредба не се посочва, че самият ответник може да подаде жалба срещу обжалваното решение. Така това решение може да бъде оспорено било чрез самостоятелна жалба, каквато е предвидена в член 60 от Регламент № 207/2009, било чрез исканията, предвидени в член 8, параграф 3 от Регламент № 216/96 (вж. в този смисъл решение COMIT, т. 19 по-горе, EU:T:2011:144, т. 23).

23 Второ, противно на погрешно приетото от апелативния състав, обявяването на исканията на жалбоподателя, изложени в писмения му отговор, за допустими, не дава право на ответника пред апелативния състав да подаде жалба в нарушение на предвидените срок и задължение за заплащане на такса в член 60 от Регламент № 207/2009 .

24 Всъщност от текста на член 8, параграф 3 от Регламент № 216/96 следва ясно, че възможността да се формулират искания за отмяна или за изменение на оспореното решение по точка, която не е била повдигната в жалбата, е ограничена до производствата inter partes. Тези искания следва да се формулират в писмените отговори, представени в тези производства. Именно поради това, както с основание подчертава жалбоподателят, тази разпоредба предвижда, че такива искания стават безпредметни в случай на оттегляне на жалбата пред апелативния състав. Така, за да се оспори решение на отдела по споровете, единственото правно средство, позволяващо да изтъкне недвусмислено оплакванията си е самостоятелната жалба, предвидена в член 60 от Регламент № 207/2009. От това следва, че исканията за отмяна или за изменение на оспореното решение по точка, която не е била повдигната в жалбата по смисъла на член 8, параграф 3 от Регламент № 216/96, се различават от жалбата, предвидена в член 60 от Регламент № 207/2009. Така, както с основание изтъква жалбоподателят, предвидените в член 60 от Регламент № 207/2009 условия не се прилагат спрямо посочените искания.

25 В настоящия случай следва да се отбележи, че съгласно член 8, параграф 3 от Регламент № 216/96 жалбоподателят, в качеството си на ответник пред апелативния състав, е направил в писмения си отговор, и то в определения срок, искания за изменение на решението на отдела по споровете, що се отнася до услугите от клас 43. Освен това, както беше посочено в точки 23 и 24 по-горе, в този случай той не е бил обвързан от срока и задължението за заплащане на такса за обжалване, предвидени в член 60 от Регламент № 207/2009. Вследствие на това апелативният състав погрешно е отхвърлил тези искания като недопустими.

26 Освен това, що се отнася до доводите на жалбоподателя и на СХВП относно основателността на позицията на жалбоподателя по отношение на услугите от клас 43, следва да се припомни, че контролът, който Общият съд упражнява по силата на член 65 от Регламент № 207/2009, е контрол за законност на решенията на апелативните състави на СХВП. В рамките на този контрол той може да отмени или да измени обжалваното решение само ако към момента на постановяването му то е страдало от някой от пороците, съставляващи основания за отмяна или изменение по член 65, параграф 2 от този регламент (решение от 18 декември 2008 г., Les Éditions Albert René/СХВП, C-16/06 P, Сб., EU:C:2008:739, т. 123). Независимо от това, признатото правомощие на Общия съд да измени обжалваното решение не му дава и право да извърши преценка, по която апелативният състав все още не е изразил становище (вж. в този смисъл решение от 5 юли 2011 г. Edwin/СХВП, C-263/09 P, Сб., EU:C:2011:452, т. 71 и 72).

27 В настоящия случай следователно Общият съд не може да извърши преценка относно основателността на довод, който не е бил преценен от апелативния състав.

28 В заключение, първото основание, изведено от нарушение на член 8, параграф 3 от Регламент № 216/96, следва да бъде уважено и в резултат на това обжалваното решение следва да бъде частично отменено в частта, в която се отхвърлят исканията на жалбоподателя относно услугите от клас 43.

По второто основание, изведено от нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009

29 В самото начало следва да се припомни, че второто основание на жалбоподателя се отнася до отхвърлянето на възражението относно стоките от клас 29.

30 Жалбоподателят изтъква по същество, че апелативният състава погрешно е приел най-напред, че отличителният характер на по-ранната марка на Общността не е бил изразен в по-голяма степен от средната, по-нататък, че степента на внимание на съответните потребители е била в рамките на средната, и накрая, че не е съществувала вероятност от объркване между конфликтните марки.

31 СХВП и встъпилата страна оспорват доводите на жалбоподателя.

32 Съгласно член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 при възражение на притежателя на по-ранна марка се отказва регистрация на заявената марка, когато поради своята идентичност или сходство с по-ранната марка и поради идентичността или сходството на стоките или услугите, които двете марки обозначават, съществува вероятност от объркване в съзнанието на потребителите на територията, на която е защитена по-ранната марка. Вероятността от объркване включва възможност за свързване с по-ранната марка.

33 Съгласно постоянната съдебна практика вероятността от объркване представлява вероятността потребителите да повярват, че съответните стоки или услуги произхождат от едно и също предприятие или от икономически свързани предприятия. Съгласно тази съдебна практика вероятността от объркване трябва да се преценява общо според начина на възприемане на разглежданите знаци и стоки или услуги от страна на съответните потребители, като се отчитат всички релевантни в случая фактори, и по-специално взаимозависимостта между сходството на знаците и сходството на обозначените с тях стоки или услуги (вж. решение от T-162/01, 9 юли 2003 г., Laboratorios RTB/СХВП — Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), Rec, EU:T:2003:199, т. 30—33 и цитираната съдебна практика).

34 За целите на прилагането на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 вероятността от объркване предполага едновременно идентичност или сходство между конфликтните марки, както и идентичност или сходство между обозначените стоки или услуги. В този случай става въпрос за кумулативни предпоставки (вж. решение от 22 януари 2009 г., Commercy/СХВП — easyGroup IP Licensing (easyHotel), T-316/07, Сб., EU:T:2009:14, т. 42 и цитираната съдебна практика).

35 Преценката на апелативния състав относно вероятността от объркване на конфликтните знаци следва да се разгледа именно с оглед на изложените по-горе принципи.

По въпроса за съответните потребители

36 Жалбоподателят счита най-напред, че тъй като разглежданите продукти са евтини, степента на внимание на съответните потребители по време на покупките е слаба. Той счита по-нататък, че апелативният състав е пренебрегнал при преценката си италианските потребители, както и факта, че потребителят рядко има възможност да извърши пряко сравнение между различните марки.

37 Според съдебната практика в рамките на цялостната преценка на вероятността от объркване следва да се вземе предвид средният потребител на съответната категория стоки, който е относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен. Следва да се вземе предвид и фактът, че степента на внимание на средния потребител може да варира в зависимост от категорията разглеждани стоки или услуги (вж. решение от 13 февруари 2007 г., Mundipharma/СХВП — Altana Pharma (RESPICUR), T-256/04, Сб., EU:T:2007:46, т. 42 и цитираната съдебна практика).

38 Когато защитата на по-ранната марка се разпростира в целия Европейски съюз, следва да се вземе предвид как потребителят на разглежданите услуги възприема конфликтните марки на тази територия. Следва все пак да се припомни, че за да бъде отказана регистрацията на марка на Общността, е достатъчно само в част от Съюза да съществува относително основание за отказ по смисъла на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 (вж. в този смисъл решение от 14 декември 2006 г., Mast-Jägermeister/СХВП — Licorera Zacapaneca (VENADO с рамка и др.), T-81/03, T-82/03 и T-103/03, Rec, EU:T:2006:397, т. 76 и цитираната съдебна практика).

39 В настоящия случай, и както с основание изтъква СХВП, апелативният състав правилно отбелязва, че доколкото разглежданите стоки са за ежедневно потребление, съответните потребители представляват средният потребител в Съюза, който е считан за нормално информиран и в разумна степен внимателен и съобразителен (вж. в този смисъл решение от 13 декември 2007 г., Cabrera Sánchez/СХВП — Industrias Cárnicas Valle (el charcutero artesano), T-242/06, EU:T:2007:391, т. 38).

40 Този извод не може да се опровергае от останалите изтъкнати от жалбоподателя доводи. Всъщност апелативният състав изобщо не е пропуснал да вземе предвид италианските потребители. Те са посочени изрично в точка 39 от обжалваното решение, в която се уточнява, че понятието „mini“ се схваща в целия Съюз, включително и в Италия, в смисъл на „малък“. Също така в точка 45 от посоченото решение, след като припомня съдебната практика, произтичаща от решение от 22 юни 1999 г., Lloyd Schuhfabrik Meyer (C-342/97, Rec, EU:C:1999:323), той с право отбелязва, че противно на това, което поддържа жалбоподателят, потребителят рядко има възможност да направи пряко сравнение между различните марки, а трябва да се довери на несъвършения образ, съхранен в съзнанието му.

41 В резултат на това доводите на жалбоподателя по въпроса за съответните потребители следва да бъдат отхвърлени.

По сравнението между стоките

42 Съгласно постоянната съдебна практика, за да се прецени сходството между разглежданите стоки или услуги, следва да се вземат предвид всички релевантни фактори, които характеризират връзката между тези стоки или услуги. Тези фактори по-специално са тяхното естество, предназначение и употреба, както и техният конкурентен или допълващ характер (вж. решение от 11 юли 2007 г., El Corte Inglés/СХВП — Bolaños Sabri (PiraÑAM diseño original Juan Bolaños), T-443/05, Сб., EU:T:2007:219, т. 37 и цитираната съдебна практика).

43 В настоящия случай всички стоки, за които се отнася заявената марка, са обхванати от по-ранната марка. В резултат на това следва да се направи изводът, че разглежданите стоки са идентични на тези, за които се отнася по-ранната марка, което впрочем не се оспорва.

По сравнението между знаците

44 Жалбоподателят поддържа, че доминиращите елементи на въпросните знаци са, от една страна, за заявената марка — елементът „minimini“, и от друга страна, за по-ранната марка — изразът „mini wini“. Той счита, че посочените знаци са в голяма степен сходни, като се има предвид, че и двата съдържат думата „mini“ и се произнасят по подобен начин, доколкото този елемент е последван от буквеното съчетание „ini“ във всеки от тези знаци. Според него тези два елемента във всяка от марките създават рима и в резултат на това по-лесно се запомнят и разпознават от съответните потребители. Той упреква след това апелативния състав, че не е взел предвид факта, че елементът „minimini“ е бил централен елемент в заявената марка поради подчертания му размер и положение. Накрая той счита, че визуално буквата „w“ в предходната марка може да се възприеме като обърната буква „m“.

45 Цялостната преценка на вероятността от объркване, що се отнася до визуалното, фонетичното или концептуалното сходство между разглежданите знаци, трябва да се основава върху създаденото от тях общо впечатление, като по-специално се държи сметка за техните отличителни и доминиращи елементи. Възприятието на марките от средния потребител на съответните стоки или услуги играе решаваща роля в цялостната преценка на тази вероятност от объркване. В това отношение средният потребител обикновено възприема дадена марка като едно цяло и не се впуска в изследване на различните ѝ детайли (вж. решение от 12 юни 2007 г., СХВП/Shaker, C-334/05 P, Сб., EU:C:2007:333, т. 35 и цитираната съдебна практика).

46 Преценката на сходството между две марки не може да се ограничи до отчитане само на един компонент от комбинирана марка и до сравняването му с друга марка. Напротив, сравнението следва да се извършва, като всяка от съответните марки се разглежда в нейната цялост, което не означава, че общото впечатление, създадено в паметта на съответните потребители от дадена комбинирана марка, не може при определени обстоятелства да бъде доминирано от един или няколко от нейните компоненти (вж. решение СХВП/Shaker, т. 45 по-горе, EU:C:2007:333, т. 41 и цитираната съдебна практика). Само ако всички други компоненти на марката са незначителни, преценката на сходството би могла да се направи единствено въз основа на доминиращия елемент (решения СХВП/Shaker, т. 45 по-горе, EU:C:2007:333, т. 42, и от 20 септември 2007 г., Nestlé/СХВП, C-193/06 P, EU:C:2007:539, т. 42). Такъв може да бъде по-специално случаят, когато този компонент може сам да доминира в представата за тази марка в паметта на потребителите, така че всички останали компоненти на марката са незначителни за цялостното впечатление, което тя създава (решение Nestlé/СХВП, посочено по-горе, EU:C:2007:539, т. 43).

47 Освен това, съгласно съдебната практика, следва да се обърне внимание, че по принцип потребителите не биха счели даден описателен елемент, който е част от комбинирана марка, като отличителен и доминиращ елемент в цялостното впечатление, което тя създава (решение от 3 юли 2003 г., Alejandro/СХВП — Anheuser Busch (BUDMEN), T-129/01, Rec, EU:T:2003:184, т. 53 ; от 6 октомври 2004 г., New Look/СХВП — Naulover (NLSPORT, NLJEANS, NLACTIVE и NLCollection), T-117/03—T-119/03 и T-171/03, Rec, EU:T:2004:293, т. 34, и от 7 юли 2005 г., Miles International/СХВП — Biker Miles (Biker Miles), T-385/03, Rec, EU:T:2005:276, т. 44).

По визуалното сравнение

48 Най-напред следва да се припомни, че за да се определи дали съставен елемент на марка има отличителен характер, следва да се разгледа възможността, по-голяма или по-малка, този елемент да допринесе за идентифицирането на съответните стоки или услуги, за които е била регистрирана марката, като произхождащи от определено предприятие, и следователно да разграничи тези стоки или услуги от стоките или услугите на други предприятия. При тази преценка следва да се вземат предвид по-специално вътрешноприсъщите качества на разглеждания елемент с оглед на въпроса дали той има или е напълно лишен от отличителен характер за стоките, за които е регистрирана марката (вж. решение от 13 юни 2006 г., Inex/СХВП — Wiseman (Изображение на кравешка кожа), T-153/03, Rec, EU:T:2006:157, т. 35 и цитираната съдебна практика).

49 В настоящия случай следва да се отбележи, че и двата разглеждани знака съдържат думата „mini“, която навежда на мисълта за една от характеристиките на съответните стоки. Всъщност, както апелативният състав правилно отбелязва в анализа си в точка 39 от обжалваното решение, тази дума се позовава на малкия размер на стоките, което впрочем жалбоподателят не отрича. Тази дума съдържа следователно описателно значение и в резултат на това е в по-малка степен годна да допринесе за идентифицирането на стоките, за които е регистрирана марката, като произхождащи от определено предприятие.

50 Освен това, противно на твърдяното от жалбоподателя, повторението на думата „mini“ в елемента „minimini“ в заявената марка не прави този елемент в по-голяма степен отличителен. Всъщност, дори да се предположи, че е необходимо този елемент да се анализира като едно цяло, както изтъква жалбоподателят, съответните потребители ще възприемат този елемент като просто повторение на думата „mini“. По този начин потребителите ще видят в него само позоваване на много малкия размер на тези стоки. Тези потребители няма да възприемат въпросния елемент като отличителен елемент.

51 Освен това, по общо правило, съответните потребители няма да счетат даден описателен елемент, който е част от комбинирана марка, като отличителен и доминиращ елемент в цялостното впечатление, което тя създава. Все пак, слабият отличителен характер на елемент на комбинирана марка не предполага задължително той да не може да представлява доминиращ елемент, след като поради положението си в знака или размера си той може да се наложи във възприятието на потребителя и да бъде съхранен в неговата памет (вж. в този смисъл решение „Изображение на кравешка кожа“, т. 48 по-горе, EU:T:2006:157, т. 32 и цитираната съдебна практика).

52 Поради това следва да се прецени дали елементът „minimini“ в заявената марка може да се наложи като доминиращ елемент в посочената марка поради размера или положението си.

53 В това отношение следва да се припомни, че дадена комбинирана марка може да се счита за подобна на друга марка, която е идентична или сходна с един от компонентите на комбинираната марка, само ако този част представлява доминиращият елемент в цялостното впечатление, което комбинираната марка създава. Такъв е случаят, когато е възможно този

компонент сам по себе си да доминира в изображението на марката, което съответните потребители запомнят по такъв начин, че всички други компоненти на марката са незначителни при цялостното впечатление от нея (решение от 23 октомври 2002 г., Matratzen Concord/СХВП — Hukla Germany (MATRATZEN), T-6/01, Rec, EU:T:2002:261, т. 33). Само ако всички други компоненти на марката обаче са незначителни, преценката на сходството би могла да се направи единствено въз основа на доминиращия елемент.

54 В настоящия случай се налага да се отбележи, че доколкото елементът „minimini“ е заобиколен от думите „stick“, „fratelli“, „beretta“, „1812“ и „gli originali“, той не представлява доминиращ елемент на заявената марка по смисъла на цитираната в точка 53 по-горе съдебна практика.

55 Разбира се, както отбелязва апелативният състав, думите „fratelli“, „1812“ и „gli originali“ в заявената марка ще привлекат в по-малка степен вниманието на съответните потребители поради малкия си размер, а елементът „stick“ в посочената марка ще се слее в цялостното впечатлението за англоговорящите потребители, които ще го схванат като описателен за формата на съответните стоки.

56 Все пак вниманието на потребителите ще бъде задържано от елемента „beretta“ в заявената марка, който за разлика от понятието „mini“ няма собствен смисъл на релевантните езици. Следва да се уточни, както апелативният състав посочва в точка 41 от обжалваното решение, че фактът, че средният италиански потребител ще може да разпознае този елемент като патроним, не е от значение, като се има предвид, че той няма еквивалент в по-ранния знак и не е сходен с него. Следва да се обърне внимание, че този елемент е изписан в бяло във вътрешността на тъмен овал, което го кара да изпъкне визуално.

57 Следователно съвкупността от елементите, които съставят заявената марка, и по-специално елементът „beretta“ допринасят за определяне на образа на посочената марка, който съответните потребители запомнят, и следователно не са незначителни. Поради това следва да се приеме, че визуалното сравнение между разглежданите знаци трябва да се направи въз основа на съвкупността от техните елементи, а не единствено въз основа на елементите „minimini“ за посочената марка и „mini wini“ за по-ранната марка.

58 С оглед на изложеното по-горе обжалваното решение следва да бъде потвърдено, доколкото в точка 41 от него се приема, че въпросните знаци имат само слабо визуално сходство.

59 Освен това, дори да се предположи, че буквата „w“ в по-ранната марка може да бъде възприета като обърната буква „m“, този довод на жалбоподателя би бил без значение за твърдения доминиращ характер на елемента „minimini“ в заявената марка и не би могъл да увеличи степента на сходство между разглежданите знаци.

По фонетичното сравнение

60 Що се отнася до фонетичното сравнение, констатацията на апелативния състав, че съществува слабо сходство между разглежданите знаци, следва да бъде потвърдено.

61 Всъщност следва да се отбележи, по примера на апелативния състав, който в точка 42 от обжалваното решение приема, че съответните потребители ще насочат вниманието си върху елемента „beretta“ в заявената марка, който е в по-голяма степен отличителен, и донякъде върху елемента „stick“ в посочената марка, що се отнася до частта от потребителите, които не разбират значението му. Тези два елемента обаче нямат еквиваленти в по-ранната марка. Следователно, противно на това, което жалбоподателят поддържа, разглежданите знаци не се произнасят по един и същ начин.

62 От това следва, че апелативният състав правилно е приел, че фонетичното сходство между въпросните знаци е слабо.

По концептуалното сравнение

63 Що се отнася до концептуалното сравнение, с основание апелативният състав е приел, че сходството между разглежданите знаци е слабо, като се има предвид, че общият им елемент е единствено понятието „mini“, което само описва една от характеристиките на съответните стоки.

64 В резултат на това следва да се заключи, че апелативният състав правилно е приел, че въпросните знаци имат слабо сходство в концептуален аспект.

По вероятността от объркване

65 Жалбоподателят упреква апелативния състав, че въз основа на представените от него доказателства не е направил извод за подчертания отличителен характер на по-ранната марка. Той го упреква също така, че при преценката си не се е концентрирал в достатъчна степен върху италианските потребители. Той счита освен това, че запомняйки или назовавайки съответните продукти, съответните потребители ще бъдат склонни да съкращават заявената марка. Той счита още, че думите „stick“, „gli originali“ и „fratelli beretta 1812“ в заявената марка няма да бъдат схванати като също толкова важни елементи колкото елемента „minimini“ в посочената марка. Всъщност според него последният елемент, освен факта че няма никакво собствено значение, е най-четимият елемент в тази марка. Така апелативният състав е трябвало да приеме въпросния елемент като най-доминиращият елемент в цялостното впечатление, което поражда заявената марка, или най-малкото е трябвало да признае самостоятелното му отличително положение. Поради това апелативният състав е допуснал грешка, като е изключил наличието на вероятност от объркване.

66 Цялостната преценка на вероятността от объркване предполага известна взаимозависимост между взетите предвид фактори, и по-специално приликата между марките и обхванатите стоки или услуги. Така ниската степен на сходство между обозначените стоки или услуги може да се компенсира с висока степен на сходство между марките и обратно (решения от 29 септември 1998 г., Canon, C-39/97, Rec, EU:C:1998:442, т. 17, и VENADO с рамка и др., т. 38 по-горе, EU:T:2006:397, т. 74).

67 Що се отнася до доказателствата, представени от жалбоподателя, следва да се припомни, че наличието на отличителен характер над нормалната степен поради познаването на дадена марка от потребителите на пазара предполага задължително тази марка да бъде позната най-малкото на значителна част от съответните потребители (вж. решение от 12 юли 2006 г., Vitakraft-Werke Wührmann/СХВП — Johnson’s Veterinary Products (VITACOAT), T-277/04, Rec, EU:T:2006:202, т. 34 и цитираната съдебна практика). В настоящия случай е установено, че съответните потребители са потребителите в Съюза.

68 За да се провери дали дадена марка има високоотличителен характер, поради това че е позната на потребителите, следва да се вземат предвид всички релевантни за делото факти, и по-специално пазарният дял на марката, интензитетът, географският обхват и продължителността на използването ѝ, размерът на инвестициите, направени от предприятието за популяризирането ѝ, частта от заинтересованите кръгове лица, които благодарение на марката разпознават стоките или услугите като произхождащи от определено предприятие, и декларациите на търговско-промишлени камари или на други професионални сдружения (вж. решение VITACOAT, т. 67 по-горе, EU:T:2006:202, т. 35 и цитираната съдебна практика).

69 В настоящия случай жалбоподателят посочва пред апелативния състав същите доказателства, които е представил и пред отдела по споровете. Тези доказателства са следните:

— удостоверение от генералния директор на жалбоподателя, посочващо обема на продажбите и оборота за периода 2006— 2009 г.,

— копия от етикетите на стоките,

— писмо от медийната агенция на жалбоподателя относно сумите, предназначени за телевизионна реклама между 2005 г. и 2009 г. (358 700—476 300 EUR, 668—934 спота годишно),

— брошури относно промоции на колбаси,

— CD носител, съдържащ примери на телевизионна реклама,

— фактури и поръчки за стоки, идентифицирани като колбаси, продавани с марката „MINI WINI“,

— копия на екрана на уебсайтове за продажба на дребно на хранителни стоки онлайн, предлагащи колбаси, продавани с марката „MINI WINI“,

— извлечение от регистъра на Deutsche Patent-und Markemamt (Германската служба за марките и патентите) относно словната марка „MINI WINI“,

— копия на екрана на уебсайт, съдържащ реклама за колбаси, продавани с марката „MINI WINI“,

— копие на снимка на стоките на жалбоподателя в буркан и декларация на жалбоподателя относно различни аспекти на тези стоки, като например техните съставки.

70 Най-напред следва да се отбележи, че доказателствата относно обемите на продажбите и рекламният материал за по-ранната марка не могат да се считат за преки доказателства за наличието на отличителен в по-голяма степен характер поради евентуалното познаване на марката от потребителите. Всъщност обемите на продажбите и рекламните материали сами по себе си не доказват, че потребителите, за които са предназначени съответните стоки, възприемат знака като индикация за търговския произход (вж. по аналогия решение от 12 септември 2007 г. Glaverbel/СХВП (Структура на стъклена повърхност), T-141/06, EU:T:2007:273, т. 41).

71 Що се отнася по-нататък до производството и излъчването на телевизионни спотове, жалбоподателят е представил по-специално писмо от медийна агенция, в което под формата на таблица са посочени броят на излъчванията на телевизионни спотове, които са част от промоцията на стоките, за които се отнася по-ранната марка, между 2005 г. и 2009 г., както и разходите за тях. От тази таблица следва, че за посочения период въпросните телевизионни спотове са достигнали равнище от 668 до 934 излъчвания годишно и за тях са били необходими разходи в размер на 358 700—476 300 EUR годишно. Макар и релевантни, тези цифри не дават възможност да се направи изводът, че по-ранната марка е позната най-малкото на значителна част от съответните потребители. Несъмнено тези цифри представляват някаква индиция. Все пак само те не са достатъчни да се установи придобиването на отличителен характер в по-голяма степен от средната, след като не са подкрепени от доказателства за това, че въпросните телевизионни спотове са повлияли на потребителите, за които се отнася

по-ранната марка (вж. в този смисъл решение от 14 септември 2009 г., Lange Uhren/СХВП (Геометрични полета върху циферблата на часовник), T-152/07, EU:T:2009:324, т. 145 и цитираната съдебна практика).

72 Най-сетне следва да се отбележи, че жалбоподателят не е представил никакви доказателства, като проучвания на общественото мнение, изследвания на пазара или декларации от професионални сдружения, сочещи каква част от съответните потребители под въздействието на посочената марка идентифицират стоките като произведени от жалбоподателя. Освен това, както отбелязва апелативният състав, представените доказателства не носят никаква индикация за пазарния дял на жалбоподателя.

73 Следователно апелативният състав с основание е приел в точка 50 от обжалваното решение, че макар представените доказателства да сочат използване на по-ранната марка в Германия за колбаси, те не дават възможност да се направи извод, че степента на отличителност на тази марка е била по-голяма от средната. Всъщност фактът, че дадена марка е била използвана в Съюза от известен брой години, не е достатъчен сам по себе си, за да докаже, че съответните потребители идентифицират продуктите като произведени от определено предприятие благодарение на посочената марка.

74 От изложеното по-горе следва, че твърденията на жалбоподателя относно подчертания отличителен характер на по-ранната марка следва да бъдат отхвърлени. Така с право апелативният състав приема в точка 47 от обжалваното решение, че поради липсата на собствено значение на знака „MINI WINI“, разгледан в неговата цялост, вътрешноприсъщият отличителен характер на по-ранната марка е от средна степен.

75 Освен това следва да се припомни, че когато по-ранната марка е марка на Общността, територията, която е от значение за анализа относно вероятността от объркване, е целият Съюз. Така, противно на поддържаното от жалбоподателя, апелативният състав не е допуснал грешка, като не се е концентрирал повече върху италианските потребители. Следва да се припомни също, че по-рано беше установено, че съответните потребители, включително и италианските, биха схванали елемента „minimini“ в заявената марка като просто повторение на думата „mini“.

76 В допълнение, макар действително да е възможно дадена марка да бъде съкратена (вж. в този смисъл решение от 6 октомври 2015 г., Monster Energy/СХВП — Balaguer (icexpresso + energy coffee), T-61/14, EU:T:2015:750, т. 55 и цитираната съдебна практика), все пак вече беше прието в точки 56 и 61 по-горе, че елементът „minimini“ в заявената марка е в по-малка степен отличителен отколкото елементът „beretta“ в посочената марка и би привлякъл по този начин в по-малка степен вниманието на съответните потребители. Поради това доводите на жалбоподателя относно склонността на потребителите да съкращават заявената марка, запомняйки само елемента „minimini“ и игнорирайки останалите елементи, следва да бъдат отхвърлени.

77 Най-сетне, противно на твърдяното от жалбоподателя, елементът „minimini“ в заявената марка не е единственият словен елемент, който е напълно четим по смисъла на решение от 20 октомври 2009 г., Aldi Einkauf/СХВП — Goya Importaciones y Distribuciones (4 OUT Living) (T-307/08, EU:T:2009:409). Всъщност, както беше установено в точки 56 и 61 по-горе, елементът „beretta“ в посочената марка е в не по-малка степен годен за възприемане от елемента „minimini“ в тази марка. Поради това доводът на жалбоподателя следва да бъде отхвърлен.

78 Следва също така да се отбележи, предвид изложеното по-горе, че заявеният знак не е съставен от съпоставяне на наименованието на предприятието на встъпилата страна и на по-ранната марка, използвана практически по същия начин. Така, противно на това, което изтъква

жалбоподателят, не е било доказано, че елементът „minimini“ в заявената марка има самостоятелно отличително положение по смисъла на решение от 6 октомври 2005 г. Medion (C-120/04, Rec, EU:C:2005:594).

79 В заключение следва да се отбележи, първо, че степента на внимание на съответните потребители, що се отнася до разглежданите стоки, е средна. Второ, по-ранната марка има средно отличителен вътрешноприсъщ характер поради съображенията, изложени в точка 74 по-горе. Трето, следва да се припомни, че стоките, които обозначават въпросните знаци, са идентични. Четвърто, от точки 44—64 по-горе следва, че посочените знаци имат слаба степен на сходство във визуален, фонетичен и концептуален план.

80 От всички изложени по-горе съображения следва, че апелативният състав правилно е приел, че не съществува вероятност от объркване по смисъла на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009, и следователно, не е необходимо да се разглеждат доказателствата относно използването.

81 Поради това второто основание, наведено от жалбоподателя, следва да бъде отхвърлено.

82 От изложеното по-горе следва, че обжалваното решение следва да бъде отменено в частта, в която апелативният състав е отхвърлил исканията на жалбоподателя за изменение на решението на отдела по споровете относно услугите от клас 43.

По съдебните разноски

83 Съгласно член 134, параграф 3, първа алинея от Процедурния правилник, ако всяка от страните е загубила по едно или няколко от предявените основания, Общият съд може да реши всяка страна да понесе направените от нея разноски. В случая страните са загубили съответно по едно или няколко от предявените основания, поради което всяка от тях следва да понесе направените от нея съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (шести състав)

реши:

1) **Отменя решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) от 14 февруари 2014 г. (преписка R 1159/2013-4) в частта, в която се отхвърлят исканията на Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG за изменение на решението на отдела по споровете относно услугите от клас 43.**

2) **Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.**

3) **Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG, Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) и Salumificio Fratelli Beretta SpA понасят направените от тях съдебни разноски.**

Frimodt Nielsen Dehousse Collins

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 4 февруари 2016 година.

Подписи